

مقایسه سرعت حرکتی و برتری جانبی در کودکان و نوجوانان مبتلا به لکنت رشدی و همتایان سالم

هاجر بهرامی^۱، وحید نجاتی^{*}، حمیدرضا پوراعتماد^۲

چکیده

مقدمه: لکنت اختلال شایعی در میان کودکان و نوجوانان می‌باشد. هدف از این مطالعه، مقایسه سرعت حرکتی و برتری جانبی در کودکان و نوجوانان مبتلا به لکنت رشدی و همتایان سالم بود.

مواد و روش‌ها: این پژوهش از نوع مقطعی- تحلیلی بود. با روش نمونه‌گیری در دسترس و به کمک تشخیص یک گفتار درمانگر، ۳۰ دانش آموز مبتلا به لکنت رشدی و ۳۰ دانش آموز نیز به عنوان همتایان سالم از مدارس مقاطع ابتدایی و راهنمایی شهریار انتخاب گردید. هر گروه شامل ۲۶ پسر و ۴ دختر بود و میانگین سنی آن‌ها ۱۲ سال به دست آمد. تکلیف ضربه زدن با انگشت به عنوان آزمون عصب- روان‌شناختی جهت ارزیابی مورد استفاده قرار گرفت. از آزمون‌های t Independent و SPSS نرم‌افزار آماری آزمون‌های t و Independent استفاده شد.

یافته‌ها: بین دو گروه از نظر سرعت حرکتی تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($P \leq 0.0001$). همچنین برتری جانبی در هر دو گروه الگوی مشابه داشت ($P = 0.35$). سرعت حرکتی دست راست (مریبوط به نیمکره چپ) برتری معنی‌داری نسبت به سرعت حرکتی دست چپ (مریبوط به نیمکره راست) در هر دو گروه داشت. در نتیجه نیمکره چپ در هر دو گروه نیمکره برتر می‌باشد.

نتیجه‌گیری: وقتی تولید زبان آسیب دیده است، مشکلاتی در سرعت حرکتی اندام‌های پیرامونی نیز ظاهر می‌شود. در ارزیابی بالینی و مداخلات مربوط به گروه‌های مبتلا به لکنت باید به همزمانی آسیب‌های زبانی و نقص‌های حرکتی توجه شود. به علاوه، ممکن است برتری جانبی نامعمول پیامد اختلال لکنت و نه بخشی از سبب شناسی آن باشد.

کلید واژه‌ها: سرعت حرکتی، برتری جانبی، نامتعارفی، لکنت رشدی

تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۲۶

تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۲۸

مقدمه

نقص‌های حرکتی وجود دارد که تأیید کننده شواهد موجود در مورد سازماندهی عصبی مشترک این عملکردها می‌باشد (۳). دو نوع شواهد عصب- فیزیولوژیکی قوی نیز در این راستا وجود دارد. نخست این که مناطق مغزی مریبوط به کارکردهای زبانی (مانند Broca) در هنگام انجام تکاليف حرکتی نیز فعال می‌باشند. در ثانی در هنگام انجام تکاليف زبانی، مناطق حرکتی نیز فعال می‌باشند (۴).

تولید زبان یک فعالیت حرکتی است؛ چرا که توانایی گفتاری نیازمند هماهنگی بین سیستم‌های زبانی، تولیدی، تفسی، حنجره‌ای و صوتی می‌باشد (۱). مطالعات انجام شده روی گروه‌های دارای مشکلات زبانی و سالم نشان می‌دهد که ساختارهای عصبی- تشریحی زبان و حرکت همپوشانی دارند (۲). درجات بالایی از همزمانی اختلالات زبانی- شناختی و

* استادیار علوم اعصاب شناختی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

Email: nejati@sbu.ac.ir

۱- کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی کودک و نوجوان، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

۲- دانشیار عصب روان‌شناسی بالینی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

با افرادی که لکنت ندارند نابهنجاری‌های ساختاری و کارکردی در مناطق حرکتی گفتار نشان می‌دهند (۱۱-۲۰). از جمله مقایص کارکردی آن‌ها این است که این افراد هنگام تولید گفتار در مقایسه با همتایان غیر لکتی، الگوهای غیر عادی مانند بیش فعالی نیمکره راست در مناطق حرکتی گفتار و به طور همزمان کاهش فعالیت در ناحیه گیجگاهی فوقانی، پیشانی- گیجگاهی و آهیانه- گیجگاهی نیمکره چپ نشان می‌دهند (۷-۱۷). این یافته‌ها خاطر نشان می‌سازد که ممکن است الگوی غیر عادی برتری جانبی در کودکان مبتلا به لکنت رشدی نیز مشاهده شود، اما در این زمینه اطلاعات کمی وجود دارد (۲۰-۱۶). از آن جا که مطالعات انجام شده روی اختلالات زبانی فقط روی مقایص زبانی در این گروه‌ها متتمرکز شده‌اند، در نتیجه بررسی سایر جنبه‌های آسیب دیده نیز جزء ضروریات می‌باشد (۴).

به دلیل عدم امنیت تکنیک‌های تصویر برداری مغزی رایج مانند تصویر برداری تشخیصی مغناطیسی کارکردی (FMRI) و توموگرافی انتشار پوزیترون (PET) برای کودکان (۵) و ناتوانی در استفاده از این روش‌ها، جهت بررسی الگوی برتری جانبی و سرعت حرکتی در کودکان مبتلا به لکنت در پژوهش فعلی از تکلیف حرکتی ضربه زدن (Tapping) با انجشت استفاده شد. آزمون ضربه شاخص سرعت و کنترل حرکتی توسط هر یک از دست‌ها می‌باشد (۲۰) و به تغییرات کارکردی مغز همانند الگوی برتری جانبی در افراد مبتلا به لکنت ارتباط داده شده است (۲۰). انتظار می‌رود که بین سرعت حرکتی دو دست کودکان مبتلا به لکنت تفاوت معنی‌داری وجود نداشته باشد (یعنی ناتوانی در ایجاد نیمکره غالب) و یا اگر تفاوت معنی‌داری وجود دارد برتری سرعت حرکتی دست چپ (که کنترل حرکتی آن به عهده نیمکره مخالف یعنی نیمکره راست می‌باشد) را برساند (یعنی الگوی برتری جانبی غیر معمول)، اما در کودکان سالم تفاوت معنی‌داری بین سرعت حرکتی دو دست و اغلب به نفع دست راست (برتری نیمکره چپ) وجود داشته باشد. اهمیت و ضرورت این تحقیق از چند جهت

لکنت رشدی اختلال در روانی گفتار با مشخصه‌های تکرار، کشیده گویی و توقف‌های غیر ارادی به ویژه در قسمت شروع گفتار می‌باشد. این اختلال به طور ویژه بین ۲ تا ۶ سالگی آغاز می‌شود و شیوع آن ۴ تا ۵ درصد در میان کودکان پیش دبستانی می‌باشد که درصد از این موارد به طور خود به خودی بهبود می‌یابند و ۱ درصد آن‌ها پس از بلوغ به لکنت پایدار تبدیل می‌گردد (۵). لکنت رشدی اختلال شایعی در میان کودکان و نوجوانان می‌باشد. شیوع لکنت در ایران در سنین ۵ تا ۱۴ سال ۱/۳ درصد، در سنین ۱۵ تا ۳۹ سال، ۷ درصد و در سنین بالای ۴۰ سال، ۵ درصد برآورد شده است (۶). اما تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که کودکان مبتلا به لکنت مقاصه‌ای در سایر ابعاد غیر زبانی نیز دارند. به عنوان مثال، پژوهشگری در سال ۲۰۰۱ پیشنهاد کرد این کودکان نشانه‌هایی از نقص توجه و ادرارک نیز دارند. (۳). همچنین در سال ۲۰۰۵ دو پژوهشگر نتیجه گرفتند که افراد مبتلا به آسیب‌های ویژه زبانی دچار نقص حافظه کاری (Working memory)، تصویرسازی ذهنی پویا و پردازش فوری (Immediate processing) نیز می‌باشند (۷). همچنین شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد علاوه بر مقایص مذکور بسیاری از عوامل همانند مقایص نوروفیزیولوژیک، ممکن است روی لکنت اثر بگذارند (۵).

اولین نظریه مطرح در مورد آسیب‌شناسی نوروفیزیولوژیک لکنت به نظریه Orton-Travis در سال ۱۹۶۶ بر می‌گردد (۸،۹). به نظر Orton شکست در ایجاد نیمکره غالب زبانی و گفتاری (اغلب نیمکره چپ) منجر به مشکلاتی در گفتار، زبان، خواندن و نوشتن می‌شود. او بیان کرد که لکنت پیامد برتری جانبی غیر طبیعی (اغلب به شکل برتری ۲ سویه و یا برتری نیمکره راست) در پردازش و تولید گفتار می‌باشد (۸،۹)، یعنی از نظر او سبب‌شناسی این اختلال، برتری جانبی غیر معمول می‌باشد. اما به دلیل عدم وجود روش‌های دقیق ارزیابی، این نظریه نادیده گرفته شد (۷).

مطالعات تصویر برداری عصبی به دنبال بررسی آسیب‌شناسی فیزیولوژیک لکنت (۱۰)، در طول ۱۵ سال گذشته نشان داده‌اند که بزرگسالان مبتلا به لکنت در مقایسه

اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در نتیجه هدف از پژوهش حاضر مقایسه الگوی برتری جانی و سرعت حرکتی در کودکان مبتلا به لکنتر رشدی و همتایان سالم بود. سؤالات اصلی پژوهش این بود که آیا سرعت حرکتی در میان کودکان و نوجوانان مبتلا به لکنتر و همتایان سالم متفاوت است؟ آیا الگوی برتری جانی مغزی در کودکان مبتلا به لکنتر رشدی دچار نقصان می‌باشد؟

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر از نوع مقطعی-تحلیلی بود که جامعه آماری آن را کلیه دانش‌آموزان در مقطع ابتدایی و راهنمای شهرستان شهریار تشکیل می‌دادند. از بین جامعه مذکور، ۶۰ نفر (۳۰ نفر به عنوان گروه سالم و ۳۰ نفر به عنوان گروه بیمار) به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. از آن جا که راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی، ویرایش چهار (Diagnostic & statistical manual of mental disorder-IV) به عنوان جامع‌ترین منبع تشخیصی اختلالات دوران کودکی و بزرگسالی شناخته می‌شود، در نتیجه در این پژوهش جهت تشخیص اختلال لکنتر رشدی توسط یک گفتار درمان دارای مدرک دکتری با ده سال سابقه کار روی کودکان دارای لکنتر، از ملاک‌های تشخیصی این منبع استفاده شد. این ملاک‌ها عبارت از اختلال در فصاحت طبیعی و طرح‌بندی زمانی تکلم است که با سن فرد نامتناسب می‌باشد و همراه با تظاهر مکرر موارد زیر است:

۱. تکرار اصوات یا سیلاب‌ها، ۲. طولانی کردن اصوات،
۳. عبارات تعجبی، ۴. کلمات شکسته (مانند مکث در وسط کلمه)، ۵. وقفه خاموش یا صدادار (مکث‌های پر یا خالی در تکلم)، ۶. درازگویی، ۷. کلمات با فشار جسمی مفرط ادا می‌شود و ۸. تکرار کلمات تک سیلابی (۲۰). در ادامه جهت افتراق نوع لکنتر رشدی از سایر انواع لکنتر و همچنین رد اختلالات روانپژوهشکی همراه دیگر (این پژوهش فقط نیاز به گروه مبتلا به لکنتر خالص داشت)، پژوهشگر ملاک‌های ورود و خروجی را در نظر گرفت. معیارهای ورود به مطالعه عبارت از شروع لکنتر در سنین پیش از دبستان (بین ۲ تا

می‌باشد؛ از آزمون ضربه جهت ارزیابی کارامدی عملکردهای اجرایی (Executive function) مربوط به قشر پیش‌پیشانی (Prefrontal) استفاده می‌شود. عملکردهای اجرایی فرایندهای شناختی پایه‌ای هستند که سایر فعالیت‌های شناختی را هدایت می‌کنند (۴). تحقیقات متعدد نشان داده‌اند که کودکان مبتلا به آسیب‌های زبانی در ابعاد مختلف عملکردهای اجرایی مانند حافظه کاری کلامی (Verbal working memory)، حافظه کاری فضایی (Generativity)، (Spatial working memory)، خلاقیت (Cognitive intervention) بازداری پاسخ و توجه نقایصی دارند (۲۱).

از آن جا که عدم توجه به محدودیت‌های شناختی در کودکان مبتلا به آسیب‌های زبانی، موجب پیامدهای ضعیف مداخلات فقط زبانی در این گروه گردیده است (۲۱)، بنابراین پژوهش حاضر با فراهم سازی شواهد نظری دیگری از وجود نقایص شناختی احتمالی در مبتلایان به لکنتر، راه‌گشایی (Cognitive intervention) به موقع در این کودکان خواهد بود. به علاوه از این آزمون جهت ارزیابی مهارت‌های حرکتی استفاده می‌شود. مهارت‌های حرکتی نقش حیاتی و بحرانی در کارکرد هیجانی و اجتماعی کودک دارد و روی کیفیت زندگی و بهزیستی روانی تأثیر می‌گذارد (۲۰). مهارت‌های حرکتی ضعیف منجر به عملکرد ضعیف در فعالیت‌های بدنی می‌گردد، حس رقابت کودک را کاهش می‌دهد و باعث کناره‌گیری از فعالیت‌های حرکتی می‌شود. این فرایند موجب محدود شدن موقعیت‌هایی برای تمرین مهارت‌های حرکتی و مشارکت اجتماعی می‌گردد (۲۰).

از آن جا که یکی از مؤلفه‌های مهم اعتماد به نفس (Self steem) در کودکان توانمندی‌های حرکتی می‌باشد، بنابراین نقص در حوزه مذکور باعث احساس ضعف در کودکان مبتلا به لکنتر می‌شود و کاهش عزت نفس موجب انزوا و طرد شدگی در این افراد می‌گردد. انزواه اجتماعی منجر به افزایش هراس اجتماعی (Social phobia) شده، دور می‌عیوبی تشکیل می‌شود که در آن هراس و اضطراب باعث افزایش شدت و مزمن‌تر شدن لکنتر در این کودکان می‌گردد (۶). پس بررسی مهارت‌های حرکتی در این گروه از

برتری نیمکره غیر همسو بر حرکات پیرامونی نیمی از بدن دارد (۱۶-۱۸)، اعتبار این آزمون ۹۵٪ و روایی آزمون مذکور ۹٪ می‌باشد.

در ابتدا آزمودنی‌های مشکوک به اختلالات زبانی- بیانی توسط مدیر و معاونان مدارس به پژوهشگر معرفی شدند. سپس به کمک تشخیص یک متخصص دکترای گفتار درمانی تشخیص لکنت گرفتند.

پس از کسب رضایت و همکاری، آزمودنی‌ها پرسشنامه‌ای را که شامل مشخصات دموگرافیک (مقطع تحصیلی، سن و جنس) بود، تکمیل کردند. از یک رایانه قابل حمل که این آزمون روی آن نصب شده بود برای اجرای آزمون استفاده شد. آزمون در اثاقی ساخت انجام گردید. برای اجرای آزمون اندازه‌گیری سرعت حرکت، از افراد خواسته شد که در مقابل نمایشگر رایانه‌ای بشینند و بلافصله بعد از بشیندن کلمه "برو" که از طرف آزمونگر ارایه می‌شد، با سرعت هر چه تماثر با انگشت اشاره هر یک از دست‌ها به کلید فاصله صفحه کلید ضربه بزنند. در ضمن تعداد ضربات واردہ به کمک هر یک از دست‌ها به صورت جداگانه ثبت گردید.

به منظور رعایت اصول اخلاقی، از کلیه شرکت کنندگان و والدین آن‌ها جهت شرکت در جلسات کسب اجازه شد و اطلاعات شخصی افراد به صورت محترمانه حفظ گردید. از آزمون‌های Independent t و Dependent t آماری SPSS^{۱۸} جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی نمونه مورد تحقیق در جدول ۱ آمده است. مطابق جدول ۱ افراد مورد مطالعه ۶۰ داشت آموز بودند که به دو گروه مبتلا به لکنت (۳۰ نفر) و غیر لکنتی (۳۰ نفر) تقسیم شدند. همچنین، گروه‌ها از نظر سن و جنس و مقطع تحصیلی همتا گردیدند. میانگین سنی هر گروه ۱۲ و انحراف معیار آن ۱/۷۴ بود.

جهت بررسی سوال اول پژوهش مبنی بر تفاوت بین دو گروه در سرعت حرکتی از آزمون Independent t استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ ارایه شده است.

۵ سالگی)، عدم وجود سابقه صدمه به سر، تومور، صرع، سکته و سایر آسیب‌های نورولوژیک و عدم ابتلا به سایر اختلالات روانپزشکی مانند اضطراب، افسردگی و بیش فعالی توسط تشخیص یک روانپزشک حازق بود. رد هر کدام از معیارهای ورود منجر به حذف آزمودنی می‌شد. همچنین جهت سنجش شدت لکنت در گروه مبتلا به لکنت رشدی متخصصین در این SSI-3 (Stuttering severity instrument, third edition) استفاده کردند. آزمون مذکور رایج‌ترین ابزار سنجشی شدت لکنت است که به طور فراوان در موقعیت‌های بالینی و پژوهشی مورد استفاده قرار می‌گیرد (۲۱). همچنین درصد کلمات لکنت شده بر اساس فرمول: تعداد کلمات لکنت شده تقسیم بر تعداد کل کلمات گفته شده ضرب در ۱۰۰ محاسبه می‌گردد. در ضمن جهت محاسبه درصد کلمات لکنت شده از ابزارهای ضبط صوت و متن متناسب با پایه تحصیلی برای جمع‌آوری نمونه گفتار فرد استفاده شده است.

به کمک مقیاس تعیین شدت لکنت ریلی، میانگین شدت لکنت در گروه کودکان مبتلا به لکنت رشدی از طریق قرائت متن متناسب با پایه تحصیلی (که به تأیید حداقل ۵ نفر از معلمین هر مقطع رسیده بود) با انحراف معیار ۱۶/۸۸ ۶/۲۹۷ به دست آمد.

ابزار استفاده شده در این مطالعه آزمون ضربه بود که ابزاری مناسب برای ارزیابی سرعت حرکتی است. آزمون ضربه یک آزمون حرکتی است که باستی آزمودنی تا جایی که امکان دارد دکمه پاسخ را سریع و به طور متواتی فشار دهد. این آزمون به صورت رایانه‌ای آزمودنی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. بدین نحو که تعداد ضرباتی که در مدت ۱۲ ثانیه با انگشت اشاره به کلید فاصله زده می‌شود به عنوان معیاری برای سرعت حرکتی افراد در نظر گرفته می‌شود (۲۲). به علاوه، آزمون مذکور تعیین کننده الگوی برتری جانی می‌باشد (۲۲). بدین نحو که سرعت حرکتی بالای یک دست نسبت به دست دیگر نشان دهنده برتری نیمکره مخالف آن دست می‌باشد. با توجه به قانون برتری متقاطع که اشاره بر

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی مربوط به دو گروه (متلا به لکن و سالم)

متغیر	سن (بر حسب سال)	انحراف استاندارد	میانگین	گروه مبتلا به لکن (n = ۳۰)	گروه سالم (n = ۳۰)
مقطع تحصیلی					
دوم ابتدایی					درصد فراوانی نسبی
سوم ابتدایی				۶/۷	۲
اول راهنمایی				۱۳/۳	۴
دوم راهنمایی				۱۳/۳	۴
پسر				۶۶/۷	۲۰
دختر				درصد فراوانی نسبی	درصد فراوانی نسبی
				۸۶/۷	۲۶
				۱۳/۳	۴

جدول ۲. آزمون Independent t

متغیرها	میانگین ± انحراف معیار	گروه سالم	گروه مبتلا به لکن	آماره t	سطح معنی داری
	۵۶/۷۳ ± ۱۰/۲۱	۶۸/۵۳ ± ۱۱/۵۵	-۴/۱۹	۰/۰۰۰۱	
	۴۶/۷ ± ۱۰/۷۱	۵۸/۱۷ ± ۸/۶۹	-۴/۲	۰/۰۰۰۱	

حاکی از سرعت حرکتی پایین در افراد مبتلا به لکن رشدی نسبت به همتایان سالم بود. جهت بررسی سوال دوم پژوهش مبنی بر الگوی برتری جانی مغزی در کودکان مبتلا به لکن رشدی و همتایان سالم، از آزمون ضربه که ابزاری برای تعیین نیمکره غالب مغزی می‌باشد، استفاده گردید و نتایج آن به کمک آزمون t در هر گروه تحلیل شد که برondاد آن در جدول ۳ ارایه شده است.

مطابق جدول ۲، بر اساس میزان t به دست آمده (t = -۴/۱۹) بین دو گروه افراد مبتلا به لکن رشدی و افراد سالم از نظر تعداد ضربه‌ها به وسیله دست راست تفاوت معنی‌داری (P ≤ ۰/۰۰۰۱) وجود دارد. همچنین از نظر تعداد ضربه‌ها به وسیله دست چپ (t = -۴/۲) نیز بین گروه افراد مبتلا به لکن و سالم تفاوت معنی‌داری (P ≤ ۰/۰۰۰۱) وجود دارد. در مجموع می‌توان گفت بین دو گروه افراد مبتلا به لکن و سالم تفاوت معنی‌داری از نظر تعداد ضربه‌ها به کمک هر کدام از دسته‌ها در محدوده زمانی خاص وجود دارد که

مطابق جدول ۲، بر اساس میزان t به دست آمده (t = -۴/۱۹) بین دو گروه افراد مبتلا به لکن رشدی و افراد سالم از نظر تعداد ضربه‌ها به وسیله دست راست تفاوت معنی‌داری (P ≤ ۰/۰۰۰۱) وجود دارد. همچنین از نظر تعداد ضربه‌ها به وسیله دست چپ (t = -۴/۲) نیز بین گروه افراد مبتلا به لکن و سالم تفاوت معنی‌داری (P ≤ ۰/۰۰۰۱) وجود دارد. در مجموع می‌توان گفت بین دو گروه افراد مبتلا به لکن و سالم تفاوت معنی‌داری از نظر تعداد ضربه‌ها به کمک هر کدام از دسته‌ها در محدوده زمانی خاص وجود دارد که

جدول ۳. آزمون Dependent t

متغیرها	میانگین ± انحراف معیار	دست چپ	آماره t	سطح معنی‌داری
گروه مبتلا به لکن	۵۶/۷۳ ± ۱۰/۲۱	۴۶/۶ ± ۱۰/۷۱	۱۰/۶	۰/۰۰۰۱
گروه سالم	۶۸/۵۳ ± ۱۱/۵۵	۵۸/۱۶ ± ۸/۶۹	۱۰/۳۲	۰/۰۰۰۱

توانایی‌های زبانی نوعی توانایی شناختی سطح بالا هستند (۱). Diamond بیان کرد تحول حرکتی و تحول شناختی با یکدیگر مرتبطاند و وقتی کارکردهای شناختی آسیب می‌بیند، کارکردهای حرکتی نیز دچار مشکل می‌شود (۱۰). سپس ایشان اظهار کرد، مشکلات حرکتی در کودکان مبتلا به اختلالات تحولی مانند نارساخوانی (Dyslexia)، آسیب‌های ویژه زبانی، اتیسم (Autism) و بیش فعالی- عدم تمرکز (Attention disorder-hyperactivity disorder) بسیار رایج است. Diamond دریافت کارکردهای شناختی برای عملکردهای حرکتی مناسب بسیار ضروری می‌باشد (۱۰). شواهد دیگر در مورد رابطه آسیب‌های زبانی و حرکتی از ارتباط یافته شده بین مهارت‌های حرکتی و توانایی‌های زبانی نشأت می‌گیرد. این مطالعات نشان می‌دهد عملکردهای زبانی به طور مثبت و معنی‌داری با توانایی‌های حرکتی همبستگی دارد. به عبارت دیگر کودکانی که آسیب بیشتری در سیستم زبانی خود دارند، مشکلات بیشتری را در توانایی حرکتی نشان می‌دهند (۲۴، ۲۳، ۸). Leonard نشان داد تکالیف متعددی همانند سرعت ضربه زدن که نیازمند پردازش سریع اطلاعات می‌باشد، در کودکان مبتلا به آسیب‌های ویژه زبانی تحت تأثیر قرار می‌گیرند (۲۵). نکته‌ای که می‌باشد مورد توجه قرار گیرد این است که سرعت حرکتی، خود شاخصی از سرعت پردازش اطلاعات می‌باشد و به عبارتی، زمان واکنش به عنوان یک شاخص خارجی از توانایی سیستم عصبی مرکزی برای دریافت، پردازش و آغاز پاسخ به محرك وارده، در نظر گرفته می‌شود (۲۶). در زمینه کنند پردازش اطلاعات، مطالعات نشان داده‌اند که کودکان مبتلا به آسیب‌های زبانی در پردازش اطلاعات کندر از همسالان سالم هستند و این سرعت پایین می‌تواند روی سایر ابعاد شناختی

بین سرعت حرکتی دست راست و چپ در گروه کودکان مبتلا به لکن رشدی تفاوت معنی‌داری ($P \leq 0.0001$) وجود دارد و با توجه به سرعت حرکتی بیشتر دست راست، نیمکره چپ در این گروه نیمکره غالب می‌باشد. در گروه کودکان سالم نیز بین سرعت حرکتی دست راست و چپ ($t = 10/32$) تفاوت معنی‌داری ($P \leq 0.0001$) وجود دارد و سرعت حرکتی بیشتر به نفع دست راست (نیمکره چپ) می‌باشد. در مجموع می‌توان گفت نیمکره غالب در هر دو گروه، نیمکره چپ می‌باشد.

جهت مقایسه الگوی برتری جانبی دو گروه، نمرات تفاوت عملکرد دو گروه در آزمون ضربه محاسبه و از طریق آزمون Independent t مورد تحلیل قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۴ قابل مشاهده می‌باشد.

همان طور که در این جدول نشان داده شده است، بر اساس میزان t به دست آمده ($t = -0/93$) بین دو گروه تفاوت معنی‌داری در عملکرد آزمون ضربه وجود ندارد ($P > 0.05$) که بیانگر عدم وجود تفاوت معنی‌دار بین دو گروه از نظر برتری جانبی می‌باشد.

بحث

همان گونه که یافته‌های پژوهش نشان داد، بین دو گروه کودکان و نوجوانان مبتلا به لکن و سالم تفاوت معنی‌داری از نظر سرعت حرکتی وجود دارد. بنابراین سؤال اساسی این است که چرا چنین ارتباطی بین حرکت و آسیب‌های زبانی وجود دارد؟ زبان یک کارکرد شناختی است، بنابراین باید ارتباط بین عملکردهای شناختی و حرکتی برای پاسخ به این سؤال بررسی گردد. متون موجود از این نظریه حمایت می‌کند که تحول حرکتی و شناختی به هم مربوط هستند و همچنین توانایی‌های زبانی و حرکتی به هم وابسته‌اند؛ چرا که

جدول ۴. آزمون Independent t جهت مقایسه الگوی برتری جانبی بین دو گروه (مبتلا به لکن و سالم)

برتری جانبی	متغیر	میانگین \pm انحراف معیار تفاوت‌ها	گروه سالم	گروه مبتلا به لکن
۰/۳۵	-۰/۹۳	۱۰/۳۶ \pm ۵/۴۹	۹/۱۳ \pm ۴/۷۱	

نیمکره راست به جای چپ در آن‌ها می‌باشد (۳۱، ۳۶). هر چند مطالعه فعلی تغییرات ساختاری در کودکان مبتلا به لکنت را بررسی نکرده است، اما می‌توان به سایر مطالعات تصویر برداری عصبی از ساختار مغزی این کودکان استناد نمود. مطالعات در مورد تغییرات ساختاری مغز کودکان مبتلا به لکنت حاکی از عدم وجود تغییرات ساختاری در ماده سفید و صفحه گیجگاهی راست به چپ می‌باشد (۵). در نتیجه یافته پژوهش حاضر مبنی بر عدم برتری نیمکره راست به چپ در کودکان مبتلا به لکنت را می‌توان با استناد به عدم وقوع چنین تغییرات ساختاری در نیمکره‌های مغزی کودکان مبتلا به لکنت نسبت داد. در تبیین این مسئله که چرا تغییرات ساختاری در مغز بزرگسالان مبتلا به لکنت رخ می‌دهد، اما هنوز این نوع تغییرات در ساختار مغزی کودکان مبتلا به لکنت مشاهده نمی‌شود، ممکن است بتوان آن را به دوره طولانی درگیری با اختلال در بزرگسالان مبتلا به لکنت نسبت به کودکان مبتلا دانست (۳۰، ۳۱، ۳۴).

تحقیقات اخیر نشان داده‌اند که تغییر در رفتار و عملکرد مغز می‌تواند تغییرات آناتومیکی در مغز ایجاد کند (۲۹). یعنی این احتمال نیز وجود دارد که تغییرات ساختاری مغز ثانویه به تغییرات کارکرده آن باشد (۳۱). به طور مثال مشاهده شده است که غلبه و برتری نیمکره چپ به راست برای گفتار و زبان در طول تحول منجر به نامتقارنی حجم ماده سفید و خاکستری نیمکره چپ نسبت به نیمکره راست می‌شود (۳۱، ۳۵). بنابراین از آن جا که اغلب در افراد روان نیمکره چپ نیمکره غالب زبانی است، پس با فرض بد عملکرده نیمکره چپ در افراد ناروان (۲۲)، بر اساس قانون "شکل‌پذیری مجدد" (Plasticity) نورونی ممکن است افزایش فعالیت نیمکره راست نوعی جبران علیه این بعد عملکرده در نیمکره چپ باشد (۳۰، ۳۱). یعنی بر اساس مکانیزم جبران بعد عملکرده نیمکره چپ، نیمکره راست بیش فعال می‌گردد و منجر به افزایش نامتقارنی ماده سفید و صفحه گیجگاهی نیمکره راست نسبت به چپ می‌شود (۵). از آن جا که چنین تفاوتی در کودکان مبتلا به لکنت در این مطالعه مشاهده نشد، می‌توان گفت طول دوره درگیری با اختلال لکنت منجر به تثبیت چین

نیز تعییم یابد (۲۷). در تحقیقی که توسط Tallal انجام گرفت، نشان داده شد کودکان مبتلا به آسیب زبانی مشکلاتی در پردازش سریع اطلاعات دیداری و شنیداری (کلامی و غیر کلامی) دارند (۲۸). مطابق با یافته‌های ذکر شده در زمینه کندی پردازش شناختی در این کودکان و نیز به علت همپوشانی عملکردهای شناختی و حرکتی، کندی پردازش شناختی می‌تواند تبیینی برای کندی حرکتی در این کودکان باشد.

بررسی سؤال دوم پژوهش از طریق یک ملاک رفتاری جهت تشخیص برتری جانی نشان داد که هم در گروه کودکان مبتلا به لکنت رشدی و هم در گروه کودکان سالم، سرعت حرکتی دست راست برتری معنی‌داری به دست چپ دارد (جدول ۳). در نتیجه در هر دو گروه، نیمکره چپ دارای برتری می‌باشد. به علاوه این الگو در هر دو گروه همسان است (جدول ۴). جهت تبیین عدم مشاهده برتری جانی نامعمول در کودکان مبتلا به لکنت در این پژوهش می‌توان به یافته‌های مطالعات مختلف روی بزرگسالان مبتلا به لکنت اشاره نمود. مطالعات تصویر برداری کارکرده مغز در بزرگسالان مبتلا به لکنت حاکی از افزایش فعالیت نیمکره راست در مناطق حرکتی گفتار در طول لکنت و کاهش آن هنگام روانی کلام در آن‌ها می‌باشد (۹، ۲۹، ۵). به عقیده برخی از محققان تغییرات کارکرده مغز همانند الگوی برتری جانی، ثانویه به تغییرات ساختاری در مغز می‌باشد (۳۰، ۳۱). تفاوت‌های کارکرده غیر عادی در فعالیت مغز افراد مبتلا به لکنت به تغییرات نوراآناتومی غیر عادی در مناطق کرتکسی به ویژه در ماده سفید (White matter) (رابط بین بخش حسی- حرکتی و شنیداری) و صفحه گیجگاهی (Planum temporal) (محل پردازش سطح بالای اطلاعات زبانی) یا مناطق نزدیک به آن‌ها ارتباط داده شده است (۲۹، ۳۰، ۳۱). مطالعات در مورد تغییرات ساختاری مغز بزرگسالان مبتلا به لکنت نشان دهنده کاهش یکپارچگی ماده سفید در نیمکره چپ (۵، ۳۲) و افزایش نامتقارنی ماده سفید و صفحه گیجگاهی نیمکره راست (۳۱، ۳۳) می‌باشد. افزایش نامتقارنی ماده سفید و صفحه گیجگاهی نیمکره راست به چپ در بزرگسالان مبتلا به لکنت حاکی از برتری جانی غیر عادی

برتری سرعت حرکتی دست راست مشاهده شد، یعنی در هر دو گروه نیمکره چپ نیمکره غالب می‌باشد. از محدودیت‌های اساسی این پژوهش استفاده از روش‌های تصویربرداری دقیق‌تر جهت بررسی الگوی برتری جانبی بود. اما مطالعه حاضر پیشگامی در جهت آغاز مطالعات دقیق‌تر برتری جانبی در گروه‌های مبتلا به لکنت رشدی بود.

پیشنهادها

پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آتی با کمک روش‌هایی همانند EEG، FMRI، ERP (Event related potentials) و (Electroencephalogram) بررسی دقیق‌تری در این زمینه به عمل آورند؛ چرا که با تشخیص زودرس چنین الگویی در کودکان مستعد اختلالات زبانی می‌توان اقداماتی جهت عدم تثبیت الگوی برتری جانبی نامعمول در سنین پیش دبستانی نمود. همچنین به دلیل محدودیت در دسترسی آسان به کودکان پیش دبستانی و نوجوانان مبتلا به لکنت، این مطالعه روی کودکان گروه سنی ۸ تا ۱۳ سال انجام شد، در حالی که می‌توان گروه‌های سنی کوچک‌تر و بزرگ‌تر را نیز مورد بررسی قرار داد. پژوهش‌های آتی می‌توانند با مطالعه روی این گروه‌های سنی راه‌گشایی در این زمینه باشند.

تشکر و قدردانی

این پژوهش برگفته از پایان‌نامه با کد ۸۵۹ تحت عنوان "بررسی اثربخشی تقویت عملکردهای اجرایی اعصاب مغز بر بهبود گفتار کودکان و نوجوانان مبتلا به لکنت رشدی" بود که توسط خانم هاجر بهرامی به راهنمایی دکتر حمید نجاتی و مشاوره دکتر حمیدرضا پوراعتماد انجام شد. از زحمات این اساتید گرانقدر و کلیه دانش‌آموزان عزیزی که در اجرای این پژوهش ما را یاری نمودند، قدردانی می‌شود.

References

1. Sommer M, Koch MA, Paulus W, Weiller C, Buchel C. Disconnection of speech-relevant brain areas in persistent developmental stuttering. Lancet 2002; 360(9330): 380-3.
2. Maassen B, Kent R, Peters H. Speech motor control in normal and disordered speech. Oxford: Oxford University Press; 2004.

الگویی در مغز و ایجاد تغییرات ساختاری می‌گردد (۳۴). اما سن تقریبی تثبیت الگوی برتری جانبی نامعمول در مغز افراد مبتلا به لکنت مشخص نیست (۳۱). Chang و همکاران با استفاده از تصویر برداری عصبی نشان دادند که تغییرات ساختاری ذکر شده در مناطق ماده سفید و صفحه گیجگاهی تا سنین ۱۲ سالگی در مغز کودکان مبتلا به لکنت رخ نمی‌دهد و ممکن است این تغییرات به طور متوسط ۶ تا ۹ سال پس از آغاز لکنت اتفاق بیفتد (۳۱). بنابراین احتمال دارد برتری نیمکره راست به دنبال لکنت ادامه‌دار تا سنین بزرگسالی ایجاد شود و بتوان گفت الگوی برتری جانبی نامعمول پیامد اختلال و نه به عنوان یکی از عوامل سبب‌شناختی این اختلال باشد (۳۰، ۳۱).

نتیجه‌گیری

در مجموع یافته‌های پژوهش از وجود سایر نقص‌ها همانند نقایص حرکتی علاوه بر نقایص زبانی در کودکان مبتلا به آسیب‌های زبانی حمایت می‌کند. نوآوری پژوهش حاضر این است که در ارزیابی و انجام مداخله در این نوع اختلالات، باید به نقایص مهارت‌های حرکتی و شناختی نیز توجه شود؛ چرا که نقص کارامدی در آزمون ضربه شاخصی از نقص سرعت حرکتی و عملکردهای اجرایی است. به همین جهت انجام مداخلاتی در زمینه توانمندسازی عملکردهای اجرایی توسط متخصصین عصب روان‌شناختی جهت افزایش مهارت‌های توجه و سرعت پردازش و بالایی سرعت حرکتی در این کودکان پیشنهاد می‌شود. همچنین استفاده از مداخلات کاردرمانی جهت ترفعی نقایص حرکتی در این اختلال مورد تأکید قرار می‌گیرد. اما نتایج این پژوهش، نقص برتری جانبی در کودکان و نوجوانان مبتلا به لکنت رشدی را تأیید نکرد؛ چرا که هم در افراد مبتلا به لکنت و هم در افراد سالم این پژوهش تفاوت معنی‌داری در سرعت حرکتی دو دست و

3. Schwenk KA, Conture EG, Walden TA. Reaction to background stimulation of preschool children who do and do not stutter. *J Commun Disord* 2007; 40(2): 129-41.
4. Iverson JM, Braddock BA. Gesture and motor skill in relation to language in children with language impairment. *J Speech Lang Hear Res* 2011; 54(1): 72-86.
5. Türkbay T, Congologlu A, Ciyiltepe M, Durukan I, Karabekiroglu K. The management of developmental stuttering: child psychiatrist's perspectives? *BCP* 2009; 19(3): 247-54.
6. Kalashi M. (2004). Effect of syntax complexity and speech length on verbal fluency of children with stutters an normal developing children with aged 6-12 years old in Tehran. [MSc Thesis]. Department of Speech and Language Pathology, University of Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran. [In Persian].
7. Choo AL, Robb MP, Dalrymple-Alford JC, Huckabee ML, O'Beirne GA. Different lip asymmetry in adults who stutter: electromyographic evidence during speech and non-speech. *Folia Phoniatr Logop* 2010; 62(3): 143-7.
8. Braddock B. Links between gesture, speech, and motor skill in children with clinical characteristics of specific language impairment. [MA Thesis]. Columbia: University of Missouri; 2003.
9. Guitar B .Stuttering: An integrated approach to its nature and treatment. 3rd ed. Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins; 2006.
10. Diamond A. Close interrelation of motor development and cognitive development and of the cerebellum and prefrontal cortex. *Child Dev* 2000; 71(1): 44-56.
11. De Nil LF, Beal DS, Lafaille SJ, Kroll RM, Crawley AP, Gracco VL. The effects of simulated stuttering and prolonged speech on the neural activation patterns of stuttering and nonstuttering adults. *Brain Lang* 2008; 107(2): 114-23.
12. De Nil LF, Kroll RM, Kapur S, Houle S. A positron emission tomography study of silent and oral single word reading in stuttering and nonstuttering adults. *J Speech Lang Hear Res* 2000; 43(4): 1038-53.
13. Bishop DV. Motor immaturity and specific speech and language impairment: evidence for a common genetic basis. *Am J Med Genet* 2002; 114(1): 56-63.
14. Kell CA, Neumann K, von KK, Posenenske C, von Gudenberg AW, Euler H, et al. How the brain repairs stuttering. *Brain* 2009; 132(Pt 10): 2747-60.
15. Beal DS, Cheyne DO, Gracco VL, Quraan MA, Taylor MJ, De Nil LF. Auditory evoked fields to vocalization during passive listening and active generation in adults who stutter. *Neuroimage* 2010; 52(4): 1645-53.
16. Beal DS, Quraan MA, Cheyne DO, Taylor MJ, Gracco VL, De Nil LF. Speech-induced suppression of evoked auditory fields in children who stutter. *Neuroimage* 2011; 54(4): 2994-3003.
17. Kaganovich N, Wray AH, Weber-Fox C. Non-linguistic auditory processing and working memory update in preschool children who stutter: an electrophysiological study. *Dev Neuropsychol* 2010; 35(6): 712-36.
18. Kikuchi Y, Ogata K, Umesaki T, Yoshiura T, Kenjo M, Hirano Y, et al. Spatiotemporal signatures of an abnormal auditory system in stuttering. *Neuroimage* 2011; 55(3): 891-9.
19. Ingham RJ, Fox PT, Costello IJ, Zamarripa F. Is overt stuttered speech a prerequisite for the neural activations associated with chronic developmental stuttering? *Brain Lang* 2000; 75(2): 163-94.
20. Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan & Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry. 9th ed. Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins; 2003. p. 355-6.
21. Bakhtiar M, Seifpanahi S, Ansari H, Ghanadzade M, Packman A. Investigation of the reliability of the SSI-3 for preschool Persian-speaking children who stutter. *J Fluency Disord* 2010; 35(2): 87-91.
22. Neef NE, Jung K, Rothkegel H, Pollok B, Von Gudenberg AW, Paulus W, et al. Right-shift for non-speech motor processing in adults who stutter. *Cortex* 2011; 47(8): 945-54.
23. Montgomery JW, Magimairaj BM, Finney MC. Working memory and specific language impairment: an update on the relation and perspectives on assessment and treatment. *Am J Speech Lang Pathol* 2010; 19(1): 78-94.
24. Riley GD. A stuttering severity instrument for children and adults. *J Speech Hear Disord* 1972; 37(3): 314-22.
25. Leonard LB. Children with specific language impairment. Cambridge, MA: MIT Press; 2000.
26. Rechetnikov RP, Maitra K. Motor impairments in children associated with impairments of speech or language: a meta-analytic review of research literature. *Am J Occup Ther* 2009; 63(3): 255-63.
27. Bolter N. Executive processes and mental attention in children with language impairment. [Thesis]. Toronto: York University; 2003.
28. Tallal P. Fine-grained discrimination deficits in language-learning impaired children are specific neither to the auditory modality nor to speech perception. *J Speech Hear Res* 1990; 33(3): 616-9.

29. Fox PT, Ingham RJ, Ingham JC, Zamarripa F, Xiong JH, Lancaster JL. Brain correlates of stuttering and syllable production. A PET performance-correlation analysis. *Brain* 2000; 123 (Pt 10): 1985-2004.
30. Loucks T, Kraft SJ, Choo AL, Sharma H, Ambrose NG. Functional brain activation differences in stuttering identified with a rapid fMRI sequence. *J Fluency Disord* 2011; 36(4): 302-7.
31. Chang SE, Erickson KI, Ambrose NG, Hasegawa-Johnson MA, Ludlow CL. Brain anatomy differences in childhood stuttering. *Neuroimage* 2008; 39(3): 1333-44.
32. Jancke L, Hanggi J, Steinmetz H. Morphological brain differences between adult stutterers and non-stutterers. *BMC Neurol* 2004; 4(1): 23.
33. Foundas AL, Bollich AM, Feldman J, Corey DM, Hurley M, Lemen LC, et al. Aberrant auditory processing and atypical planum temporale in developmental stuttering. *Neurology* 2004; 63(9): 1640-6.
34. Chang SE, Synnestvedt A, Ostuni J, Ludlow CL. Similarities in speech and white matter characteristics in idiopathic developmental stuttering and adult-onset stuttering. *J Neurolinguistics* 2010; 23(5): 455-69.
35. Dorsaint-Pierre R, Penhune VB, Watkins KE, Neelin P, Lerch JP, Bouffard M, et al. Asymmetries of the planum temporale and Heschl's gyrus: relationship to language lateralization. *Brain* 2006; 129(Pt 5): 1164-76.

A comparative study on the motor speed and lateralization in children and adolescents with developmental stuttering and their normal peers

Hajar Bahrami¹, Vahid Nejati^{}, Hamidreza Pouretemad²*

Received date: 17/12/2011

Accept date: 17/06/2012

Abstract

Introduction: Stuttering is a prevalent communication disorder among children and adolescents. The purpose of this study was to compare the motor speed and lateralization skills of children and adolescents with developmental stuttering with those of their normal counterparts.

Materials and Methods: In a cross- sectional study, 30 students with developmental stuttering and 30 normal students were recruited from elementary and middle schools of Shahriyar through convenience sampling. A speech-language pathologist confirmed the diagnosis of developmental stuttering in affected subjects. Each group consisted of 26 boys and 4 girls whose average age was 12 years. Finger tapping task as a neuropsychologic test was used for the evaluation. Data were statistically analyzed via dependent and independent t tests using the SPSS statistic software (version 18).

Results: Results showed that there was significant difference between two groups regarding motor speed ($P = 0.0001$), but, lateralization had a similar pattern in both groups ($P = 0.35$). Motor speed of the right hand, which is related to the left hemisphere, has a significant predominance to that of the left hand, which is related to the right hemisphere, in both groups. Therefore, the left hemisphere is predominance hemisphere in both groups.

Conclusion: When the production of language is impaired, difficulties are also apparent in motor abilities. In clinical assessment and intervention for stuttering groups should be attended to target motor ability deficits and language impairments simultaneously. It is also possible that atypical lateralization may be the consequence of this disorder rather than being part of its etiology.

Keywords: Motor speed, Cerebral lateralization, Asymmetry, Developmental stuttering

* PhD of Cognitive Neuroscience, Assistant Professor, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran Email: nejati@sbu.ac.ir
 1. MSc of Clinical Psychology of Child and Adolescence, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran
 2. PhD of Neuropsychology, Associate Professor, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran